

BIZAR BEZOEK

Psychologische thriller in drie bedrijven en zes taferelen
naar de roman 'De seismograaf' van Staf Schoeters

door

RUDY SOETEWY

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

info@toneelfonds.be

www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIZAR BEZOEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RUDY SOETEWEEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/1992/0220/020
ISBN- 978- 90-385-01574

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Rudy Soetewey
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
072-5112135
www.ibva.nl

PERSONAGES

(1 dame – 3 heren)

DONALD, vooraan in de 50:

LIZZY, vooraan in de 20:

FRANS, Donalds overbuur:

ROBERT, rijkswachtofficier:

DECOR

De living van een apart staande eengezinswoning in de buitenwijken van een grote stad. Eén raam annex deur geeft uit op een tuin, een zijraam geeft uit op een straat. Er komt een trap in uit. Er staat een tafel met vier stoelen, een wat versleten canapé, een wandkast vol boeken en een klein televisietoestel. De rommel wijst op de aanwezigheid van een vrijgezel.

Tijd:

Heden

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel.

VRIJDAG, IN DE LOOP VAN DE NAMIDDAG.

DONALD: *(OP via tuindeur. Heeft de voorbije uren een paar biertjes gedronken en dat is hem aan te zien. Heeft krant bij, die hij achteloos op de tafel gooit.)* Kom binnen, kom binnen. Weet u zeker dat het gaat?

LIZZY: *(Volgt hem. Heeft een draagtas om de schouders en ziet er wat verwaaid uit. Heeft vuile handen.)* Ik denk het wel, ja.

DONALD: Echt?

LIZZY: Jaja.

DONALD: Als u wilt, bel ik een dokter, hoor. Je weet het nooit: het zou de eerste keer niet zijn dat...

LIZZY: Neen, neen, dank u, dat hoeft echt niet. Ik voel me uitstekend. Een beetje geschrokken, dat is alles. Als ik hier eventjes mag bekomen...

DONALD: Natuurlijk... God, ik begrijp het gewoon niet. Ik had u helemaal niet gezien - ik moet verstrooid geweest zijn. Misschien komt het omdat ik hier al jaren woon: je kent de straat op de duur zo goed dat je niet echt meer oplet. Gelukkig reed ik niet hard. Nu ja, het is volledig mijn fout... Misschien kunnen we beter toch maar... voor alle zekerheid...

LIZZY: Neen neen, dat is echt niet nodig. Zo erg is het niet. *(Zet haar draagtas op een stoel)* Trouwens, het is net zo goed mijn fout. Ik had maar moeten uitkijken toen ik de straat overstak.

DONALD: *(Glimlacht)* Tja... Zo kunnen we natuurlijk nog uren doorgaan.

LIZZY: Inderdaad... Weet u: eigenlijk wàs het mijn fout. Ik liep te piekeren. En dan heb ik een witte stok en een geleidehond nodig.

DONALD: Ja, dat ken ik. *(lachend)* Om eerlijk te zijn, ik was er ook niet voor honderd percent met mijn gedachten bij... Nadenken op de openbare weg zou eigenlijk moeten verboden worden, vindt u ook niet?

LIZZY: *(Glimlacht)* Misschien wel, meneer Hartman.

DONALD: *(Verbaasd)* U kent mijn naam?

LIZZY: *(Haastig)* Ik zag hem daarnet op uw brievenbus... Ik ben Lizzy.

DONALD: Donald. Aangenaam. *(Wil haar een hand geven.)*

LIZZY: *(Toont haar vuile handen)* Tja... Uw straat is niet zo heel zuiver, vrees ik. Zou ik mij misschien even kunnen verfrissen?

DONALD: Maar natuurlijk. Sorry, ik ben blijkbaar... De badkamer is boven. Eerste deur rechts.

(Lizzy AF)

En let maar niet op de rommel. *(Hij ademt tegen z'n handpalm om z'n adem te controleren en vloekt zachtjes. Hij kijkt naar de bar, loopt er naar toe, ziet echter haar draagtas liggen en raapt die op. Kijkt of hij ergens een naam of adres kan ontdekken.)*

LIZZY: *(OP. Ziet Donald met haar tas bezig – komt vlug naar hem toe - nogal paniekerig)*
Sorry, maar...

DONALD: *(Geeft tas)* O, neem me niet kwalijk. Ik was helemaal niet van plan...

LIZZY: M'n toiletpullen zitten erin, ziet u, en...

DONALD: Natuurlijk! Eigenlijk was ik zinnens om me een borrel in te schenken. Om te bekomen zullen we maar zeggen. Wil jij er misschien ook eentje? Ik mag toch 'jij' zeggen, hoop ik?

LIZZY: Waarom niet?

DONALD: Wat wil je? Whisky? Cognac? Sherry? Goed tegen de shock, schijnt het.

LIZZY: Een cognacje als het kan. *(AF, met draagtas)*

(Donald schenkt beide drankjes uit. Frans klopt op de tuindeur, maar blijft buiten wachten.)

DONALD: Ja.

FRANS: *(OP. Heeft enkele brieven en groot pak onder de arm. Heeft ook knijptang bij.)*
Middag.

DONALD: Ah, Frans. Post, zie ik?

FRANS: Ja. Louis kreeg het niet in de bus en hij wilde het niet tegen de deur zetten. Met dit weer weet je nooit, zei hij. Hij heeft alles maar bij ons afgegeven. *(Legt post één voor één op tafel)* Een pak zonder afzender, een telefoonrekening, reclame en een brief van ene *(leest)* G. Vandevelde. Iemand die ik ken? Pas op, het zijn mijn zaken niet, euh...

DONALD: Neen, Frans. Niet iemand die je kent. Een oud-collega.

FRANS: Ah... Oh ja. Hier is die knijptang waar je om gevraagd hebt. Dan kan je eindelijk die tuinlamp eens herstellen.

DONALD: Bedankt.

FRANS: A propos. *(Klopt op de krant)* Ik heb eergisteren je stukje gelezen. Dat over die konijnen hier, bedoel ik. Heel goed. Eigenlijk heb je gelijk: er waren er veel minder vroeger. Maar sinds de aanleg van die autoweg... Waar jij dat blijft halen, die stukjes, dat is mij een raadsel. Hoeveel jaren schrijf jij nu al?

DONALD: Hoeveel jaren? Tevéél jaren blijkbaar.

FRANS: Tevéél jaren?

DONALD: Ja. Het is uit met het schrijven van stukjes, Frans. Ik ben ontslagen. Vandaag. Nu ja, ontslagen: over een maand mág ik met brugpensioen. Maar schrijven hoeft niet meer: ze hebben al iemand anders voor de stukjes. Een snotaap van drieëntwintig.

FRANS: En kunnen ze dat dan zomaar?

DONALD: Kunnen? Een krant is een bedrijf, Frans. En bedrijven mogen tegenwoordig alles. Alles. Opa is te oud geworden en daarom moet hij eruit. Officieel noemen ze dat natuurlijk anders. 'Herstructurering om economische redenen'. Klinkt goed, niet?

FRANS: En wat ga je nu doen?

DONALD: Wat kan ik doen? Staken? Betogen? Ach... Misschien hebben ze wel gelijk. Misschien ben ik wel te oud. Ik heb geen zin meer om te vechten, Frans. Laat iemand anders maar op de barricaden gaan staan.

FRANS: Groot gelijk. En het zal je wel iets meer opleveren dan droog brood, zeker?

DONALD: Hoezo?

FRANS: Wel ja. Ze zullen je toch wel een... een afscheidspremie of zo geven, zeker? En dat is dan toch ook meegenomen. Pas op, het zijn mijn zaken natuurlijk niet, maar... *(Hengelt)* Met uw pré... Zal dat wel een half miljoen zijn. Zoiets toch?

DONALD: *(Stroef)* Geen idee van, Frans. Daar hebben ze het niet over gehad.

FRANS: Ah... Tja... *(Merkt bij de bar de twee glazen op.)* Wel wel... Whisky, cognac. Dan zal het wel niet zo erg geweest zijn, zeker?

DONALD: Hoe bedoel je?

FRANS: *(Knikt naar de glazen)* Dat meisje dat je bijna overhoop reed. Als ze dààr tegen kan... Wat drinkt zij, de whisky of de cognac?

DONALD: *(Geïrriteerd)* De cognac!

FRANS: Wel, wel. Stevige dame... *(kijkt rond)* Waar is ze trouwens?

DONALD: Boven.

FRANS: Nu al?

DONALD: Zeg 'ns!

FRANS: *(Lacht)* Een mens mag toch 'ns lachen, niet?

DONALD: Ze wou zich alleen even verfrissen, dat is alles.

FRANS: Natuurlijk, dat begrijp ik. Dat van die cognac trouwens ook. Ze zal wel geschrokken zijn. Het scheelde maar weinig.

DONALD: Heb jij dan gezién wat er gebeurd is?

FRANS: Oh... Puur toeval. Ik was in de tuin bezig toen ik haar zag aankomen. Is ze gekwetst?

DONALD: Neen.

FRANS: Dat dacht ik al.

DONALD: *(Verbaasd)* Hoezo?

FRANS: *(Geheimzinnig)* Ja... Ik vond dat ze nogal eigenaardig deed. Pas op, het zijn mijn zaken niet, maar toch...

DONALD: Hoe bedoel je, eigenaardig? Ze wilde gewoon de straat oversteken.

FRANS: Jaja, natuurlijk, natuurlijk. Maar euh... Het is toch de eerste keer dat ik iemand zie die eerst z'n koffer op straat gooit en pas daarna zelf oversteekt.

DONALD: *(Bekijkt hem verrast)* Dééd ze dat? Misschien liet ze gewoon haar tas vallen en léék het alsof ze de straat...

FRANS: *(Helemaal niet overtuigd)* Tja... Dat zou kunnen, natuurlijk.

DONALD: Waarom zou ze trouwens?

FRANS: Ja... *(lacht)* Waarom zijn de bananen krom, niet? *(hengelt weer)* Ken je haar?

DONALD: Neen.

FRANS: *(Verbaasd)* Niet? Vreemd.

DONALD: Waarom?

FRANS: Oh, niets bijzonders. Alleen...

DONALD: Alleen wàt?

FRANS: Ze liep hier al een tijdje rond.

DONALD: Ja én?

FRANS: En ze heeft hier zeker tien minuten staan aanbellen.

DONALD: Hoezo?

FRANS: Ja. Aangebeld en gewacht. Hier. Voor jouw deur. Tien minuten - ik heb het nagekeken op m'n horloge. En dàarna heeft ze nog zeker tien minuten bij de oprit heen en weer gelopen. En ze heeft nergens anders aangebeld... Ken je haar echt niet?

DONALD: Néén!

FRANS: Jamaar, pas op, je kent mij genoeg om te weten dat ik daar niets mee bedoel hé... Het viel mij alleen op, dat is alles. Het zijn mijn zaken niet, dat spreekt vanzelf.

DONALD: *(Bekijkt hem)* Ben je er zeker van dat je niet gedroomd hebt?

FRANS: Zeg! Zo versleten ben ik nog niet, hoor! Weet je: misschien is het een vertegenwoordigster. Zo iemand die van deur tot deur gaat om encyclopedieën te ver- kopen. Misschien probeert ze wel een nieuwe verkoops- truc uit. Je weet het nooit.

DONALD: *(lacht)* Als het dat is, kom ik je het zeker vertellen, Frans.

FRANS: *(Grijnst veelbetekenend)* Dat zal wel, ja... Enfin. Ik zal maar eens terug naar de overkant gaan. Hier krijg ik toch niets te drinken... Grapje! *(Loopt naar de tuindeur)* Als je voor die buitenlamp nog iets nodig hebt... Je weet waar ik woon, niet. En amuseer je nog. Saluut. *(AF)*

DONALD: Ja, salùùt. *(Wacht tot Frans weg is. Kijkt dan naar boven en denkt duidelijk na. Mompelt)* Eigenaardig... Als het waar is wat hij... En waarom zou hij liegen? Enfin, we zien wel. *(Hij fatsoeneert vluchtig z'n uiterlijk en begint wat op te rommelen - kussens verleggen, een stapel tijdschriften rangschikken e.d. Wanneer hij Lizzy de trap hoort afkomen, haast hij zich naar de glazen op de bar.)*

LIZZY: *(OP. Heeft zich opgemaakt. Kijkt opvallend voorzichtig rond of de bezoeker wel degelijk verdwenen is)* Wie was dat? Ik hoorde stemmen.

DONALD: Oh... Frans. Een overbuur. Hij neemt de post voor me aan als ik niet thuis ben. Geen kwade kerel, hoor, maar zo nieuwsgierig als een ekster. *(Neemt beide glazen en geeft haar de cognac)* Alsjeblieft. *(Bewonderend)* Zo te zien is de aangerichte schade minimaal.

LIZZY: *(Neemt het glas. Bekijkt hem.)* Dank je. De jeugd is onverwoestbaar, dat weet iedereen toch? *(Drinkt)* Is er schade aan je wagen?

DONALD: Ik denk het niet. Trouwens, wat zou het? Zo jong is die niet meer... één en al roest...

LIZZY: Ja, ja, maar dan nog...

DONALD: Wil je misschien toch een aangifteformulier invullen? Als later blijkt dat je...

LIZZY: Neen, neen. Eigenlijk zou ik die hele toestand liever vergeten. Als jij het niet erg vindt, tenminste.

DONALD: *(Glimlacht)* Integendeel. Dat is dan afgesproken: dossier gesloten, we praten er niet meer over. Maar op één voorwaarde: dat ik je straks naar huis mag brengen.

LIZZY: *(Onmiddellijk)* Ik was helemaal niet op weg naar huis.

DONALD: *(Grijnst)* Tja... Zeg dan zelf maar waar ik je naar toe moet brengen. Ben je misschien op reis?

LIZZY: *(Lacht)* Op doorreis. Naar Frankrijk. Vanmorgen was ik nog in Luik. Ik heb gelift. De vrachtwagen die me meenam heeft me gedropt bij de afrit van de autoweg. Ik had een afschuwelijke zin in koffie en dus besloot ik een café te zoeken. Maar in deze buurt zijn die er blijkbaar niet.

DONALD: Neen. Verboden door het gemeentebestuur. *(Ironisch)* Geen oorden van ontucht in deze residentiële wijk... En waarheen in Frankrijk gaat de reis?

LIZZY: Parijs. En daarna misschien verder naar het zuiden.

DONALD: Zo helemaal in je eentje?

LIZZY: *(Gepikeerd)* Ja, en dan?! Is dat soms verboden?!

DONALD: Neen, natuurlijk niet. Maar...

LIZZY: *(Nog altijd gepikeerd)* Maar je vindt het ongepast! Een vrouw hoort niet in haar eentje door het land te reizen! En liften, ook dat nog! Dat is vragen om moeilijkheden, kindje!

DONALD: *(Bekijkt haar)* Ben jij altijd zo vlug op je teentjes getrapt?

LIZZY: *(Haalt schouders op.)* Hangt er vanaf...

DONALD: Je zal toch moeten toegeven dat je niet bepaald voor de veiligste manier van reizen hebt gekozen.

LIZZY: *(Feller dan men zou verwachten)* Veilig? De veiligheid van een reiziger wordt bepaald door z'n financiële mogelijkheden. Een voetganger is kwetsbaarder dan een fietser, een fietser kwetsbaarder dan een chauffeur en een deux chevaux loopt meer risico dan een Mercedes. *(Bekijkt hem nadrukkelijk)* Zelfs al is die dan bijna doorroest. En vermits niemand z'n financiële mogelijkheden kiést, zijn sommigen onder ons er dan ook aan gewend om gevaar te lopen, meneer Hartman. *(Probeert zich te beheersen. Wrijft over de slapen.)* Sorry... Ik liet me even gaan. De reactie waarschijnlijk...

DONALD: (*Ironisch*) Nu weet ik tenminste wat je van me denkt. Dus dàt ben ik: een grote, kapitalistische barbaar.

LIZZY: Ach, wel neen...

DONALD: Toch toch. Een eigen huis, een Mercedes, zelfs al is die dan doorroest...

LIZZY: Mijn voorbeeld was toevallig ongelukkig gekozen...

DONALD: (*Sarcastisch*) Toevallig?

LIZZY: Als je werkelijk met mijn veiligheid begaan bent, wil ik je wel geruststellen: ik kan mijn mannetje staan. Met woorden én met daden! In alle omstandigheden.

DONALD: Dat geloof ik direct. Je hoeft van mijn kant ook helemaal niets te vrezen.

LIZZY: (*Dadelijk*) Dat doe ik ook niet.

DONALD: Moet ik dat als een compliment beschouwen?

LIZZY: Zoals je verkiest.

DONALD: (*Bekijkt haar - glimlacht*) Jij bent me er wel eentje, hé?

LIZZY: Eéntje wàt?

DONALD: Wat je verkiest.

LIZZY: Zullen we over iets anders praten?

DONALD: Goed. Kies maar uit. Onderwerpen genoeg.

LIZZY: (*Bekijkt de kamer*) Woon je hier alleen?

DONALD: Is dat een vraag of een vaststelling?

LIZZY: Tja... Eén tandenborstel in het bekertje, scheerzeep, aftershave maar geen make-up boven de wastafel...

DONALD: Om niet te spreken van de wanorde. Daaraan herken je elke vrijgezel.

LIZZY: Een beetje rommel kan geen kwaad. Dat heeft iets huiselijks.

DONALD: En daar hou jij van?

LIZZY: (*Haalt schouders op*) Och...

(Er valt een stilte. Ze bekijken mekaar. Ze drinkt haar glas leeg. Aarzelt.)

Meneer Hartman... Het was erg vriendelijk van u om me... En ik wil echt geen misbruik maken van uw gastvrijheid.

DONALD: Maar?

LIZZY: Maar... Wel, om heel eerlijk te zijn: ik heb er geen idee van waar ik de nacht moet doorbrengen. Ik had gehoopt om op één dag in Parijs te geraken, want daar ken ik mensen, maar dat zal me wel niet meer lukken. Ik zou natuurlijk een hotel kunnen zoeken in de stad...

DONALD: Maar niemand kiest z'n financiële situatie.

LIZZY: Touché.

DONALD: Wel, ik heb een gastenkamer. Dus als je wil... Het lijkt me een redelijke compensatie voor de opgelopen vertraging. Tenslotte heb ik die veroorzaakt.

LIZZY: Je hoeft echt niet te denken dat je me iets schuldig bent.

DONALD: Dat doe ik ook niet. Anders zou ik me er niet vanaf maken met een eenpersoonsbed uit de middeleeuwen.

LIZZY: (*Glimlacht*) Zo mag ik het horen.

DONALD: Goed. Dat is dan afgesproken. Zullen we daar nog maar iets op drinken?

LIZZY: Waarom niet?

DONALD: Hetzelfde?

LIZZY: Graag.

(Donald loopt tot bij de bar en schenkt twee nieuwe drankjes in. Lizzie volgt hem en overloopt de titels in de boekenkast. Bewonderend)

Een hele bibliotheek. Heb je al die boeken echt gelezen?

DONALD: Neen, gelukkig niet.

LIZZY: Hoezo?

DONALD: Nu heb ik iets om naar uit te kijken. Een ongelezen boek in huis schept verwachtingen, vind ik. (*Geeft drankje*) Alsjeblieft.

LIZZY: Dank je.

DONALD: Proost.

LIZZY: Proost. (*Kijkt opnieuw naar titels*) Geschiedenis, psychologie, filosofie: niet meteen de gemiddelde boekenkast. Eerder de bibliotheek van een autodidact, lijkt me. Van iemand die van alle markten thuis is.

DONALD: Van iemand met een ruime belangstelling.

LIZZY: Van de man zonder eigenschappen, die eigenlijk zoveel eigenschappen bezit dat hij ze niet in één enkele discipline kan onderbrengen... Wacht, laat me raden: je bent... leraar!

DONALD: Mijn hemel! Gelukkig niet, neen.

LIZZY: Je werkt voor de media. Journalist, reporter...

DONALD: Niet slecht. Ik schrijf stukjes voor een krant.

LIZZY: Een gebroken harten rubriek?

DONALD: Neen. Als ik schrijf over een gebroken hart gaat het uitsluitend over het mijne. Ik heb geen lezersbrieven nodig om aan de gang te blijven.

LIZZY: (*Kijkt weer naar de titels*) Wel veel maatschappijkritische werken... Alles bij elkaar hebben we dus te maken met: een ruimdenkend, belezen, waarschijnlijk linksgeoriënteerd schrijver-journalist. Een intellectueel naar een beproefde Europese traditie. Juist?

DONALD: Wel... Ten eerste: iedereen die dént, vindt zichzelf ruimdenkend. Ten tweede: belezen klinkt naar mijn mening iets te veel als belegen. Ten derde: schrijver-journalist is niet direct hetzelfde als columnist. Ten vierde: voor een intellectueel ben ik veel te gevoelig. Blijft over: linksgeoriënteerd. Dat is even vaag als lullig. Meestal komt het erop neer tegen te zijn als de meerderheid voor is, of omgekeerd. En dat is erg vermoeiend. Maar verder had je gelijk.

LIZZY: Hoe zou jij jezelf dan omschrijven?

DONALD: Ik? (*Sarcastisch*) Een vermoeide man, op de drempel van het oudemannetjesbestaan en met extreme ideeën. Een excentriekeling dus... Geen wonder eigenlijk dat de krant me... Nu ja...

LIZZY: Wat?

DONALD: Wel... Ik zei daarnet wel 'schrijf', maar eigenlijk had ik moeten zeggen schrééf.

LIZZY: (*Verbaasd*) Ben je ontslagen?

DONALD: Niet echt. Op prépensioen gezet. Maar ze hebben al wel een opvolger.

LIZZY: En waarom?

DONALD: Ik jaag de lezers weg met mijn ouderwets gezeur, schijnt het. Ik ben niet flitsend genoeg.

LIZZY: Niet flitsend genoeg? Dat heb ik daarstraks gemerkt.

(Donald grijnst)

En wat ga je nu doen?

DONALD: Geen idee.

LIZZY: Eigenlijk zou ik best wel eens wat van je willen lezen.

DONALD: Ga je gang.

LIZZY: Ik bedoel je stukjes.

DONALD: Ah... Tja, die zijn natuurlijk wel niet bedoeld om eeuwen mee te gaan. Maar ja... Laat eens kijken. (*Zoekt in de kast, vindt een map en haalt er enkele vellen papier uit*) Alsjeblieft. De productie van deze maand. Weet je, als jij je nu in de zetel installeert, ga ik ondertussen buiten een lamp herstellen. Want als ik dat nu niet doe en het begint te regenen, dan lopen we het gevaar dat we straks zonder stroom komen te zitten. Goed?

LIZZY: Natuurlijk.

DONALD: En als je nog zin hebt in een drankje... Doe maar alsof je thuis bent.

LIZZY: Neen, dank je. Zal ik misschien koffie zetten?

DONALD: Uitstekend idee. Maar dan straks. Na het karwei.

LIZZY: Goed. (*Zet zich in de zetel*)

DONALD: Tot zo. *(Loopt naar de tafel, neemt de knijptang van de tafel en loopt ermee naar de tuindeur. Halverwege draait hij zich om)* Oh ja, nu denk ik er plots aan: Frans, de overbuur, zei daarnet dat je hier had aangebeld. Dat je nogal zenuwachtig over en weer had gelopen. Klopt dat?

LIZZY: *(Verward, zenuwachtig)* Euh... Ja. Ja, dat klopt. Ik... euh... Ik moest dringend, begrijp je? De hele tijd in die vrachtwagen, al dat schokken. En als vrouw kan je moeilijk tegen een boom... Ik had al op verschillende plaatsen gebeld, maar niemand deed open. Uiteindelijk heb ik me dan uit pure wanhoop voor de eerste de beste wagen gegooid. Een sanitaire wanhoopsdaad, als het ware.

(Donald bekijkt haar)

(Vlug) Geloof je me niet?

DONALD: Jaja. Laten we maar zeggen: grote daden hebben dikwijls profane oorzaken. Komt van een plaatselijke wijsgeer.

LIZZY: Dat dacht ik al.

DONALD: Tot zo. En maak het je gemakkelijk. *(AF)*

(Lizzy begint zagezegd te lezen en wacht tot ze na enkele seconden buiten geluid hoort. Dan komt ze voorzichtig recht, loopt naar de krant die nog altijd op de tafel ligt en begint die koortsachtig te doorbladeren, ter- wijl ze af en toe argwanend naar buiten kijkt. Ze vindt echter niets en is duidelijk opgelucht. Uiteindelijk vouwt ze de krant terug op, gaat weer zitten en begint de columns te lezen.)

(Donker)

Tweede tafereel.

AVOND ZELFDE DAG.

(Donald en Lizzy zitten aan tafel. Het is te zien dat ze enige tijd geleden hebben gegeten. Er staan ook twee lege glazen op de tafel. Donalds hand zit in een verband.)

LIZZY: Hoe gaat het met je hand?

DONALD: Oh, al veel beter...

LIZZY: Hoe doe je nu toch zoiets?

DONALD: De schroevendraaier schampte af en ik sloeg met m'n hand door het glas. Dat heb ik toch al gezegd!

LIZZY: Ja. En je ging er rustig bij zitten. Je keek alsof het een interessante foto was.

DONALD: Het was maar een klein sneetje.

LIZZY: Een enorme kloof, bedoel je.

DONALD: Ja. Daarom bleef ik er ook zo naar kijken: ik had nog nooit een foto van de Grand Canyon gezien.

LIZZY: Heel grappig. Maar je had wel geen verband in huis... Hoe kan dat nu toch?

DONALD: Vrijgezellen hebben nooit essentiële spullen in huis. Alleen overbodige.

LIZZY: Oh ja? En ik dan?

DONALD: Jaaa. Maar jij bent een volbloed trekker. Die zijn op alles voorzien... En ik moet zeggen dat je er verdomd handig mee bent. Het lijkt wel alsof je je hele leven niets anders hebt gedaan dan gewonden verzorgen.

LIZZY: Vind je?

DONALD: Ja. Waar heb je het geleerd?

LIZZY: *(Bekijkt hem. Na een stilte)* In het tehuis.

DONALD: Tehuis?

LIZZY: Ja. Een weeshuis. En daar leerde je heel vlug. *(Bitter)* Daar leerde je alles heel vlug.

DONALD: Tja... Maar je ziet het, alles heeft uiteindelijk ook een positieve kant. Zelfs de meest...

LIZZY: *(Bitsig)* Ik zou willen dat je daarover geen grapjes maakte.

DONALD: *(Bekijkt haar)* Ja... Dat begrijp ik wel, maar...

LIZZY: *(Bitsig)* Ik betwijfel of je dat begrijpt. *(Ze raakt - onvrijwillig? - z'n gekwetste hand)*

DONALD: Auw.

LIZZY: Teergevoelig?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

